

[Viggo Starcke.]

reparationer lige så meget som valutaudgiften til en ny bil. Var det ikke på tide, det gik op for regeringen, at biler ikke er luksus, men transportmidler?

Der er et punkt, hvor der kan spares store beløb. På forsvarets område er det nødvendigt at advare imod ødselhed. Der må anlægges sunde økonomiske betragtninger ved køb, ved investering og ved drift, men ellers er en utidig sparsommelighed på dette område i dag en farlig ting. Under den nuværende internationale situation er der en meget nærliggende mulighed, som man må regne med, før det er for sent, og det er det pludselige, uventede angreb fra skyfri himmel à la Pearl Harbor mod vore kaserner. Af denne grund må kasernebyggeriet tages op til omgående revision.

Retsforbundet har i sit forslag til beslutning om forsvarets ordning gjort rede for, hvordan man kan sikre uddannelsesgangen, beredskabsstyrken og mobiliseringen af de andre årgange ved at sprede mandskabet, lade mandskabet bo hjemme med våben, uniform og ammunition som i Schweiz samt standse kasernebyggeriet. Forsvaret vil efter retsforbundets forslag få en større effektivitet og en mindre risiko. Det vil komme til at bygge på frivillighedens grund, hvorved mange irritationsmomenter kan fjernes. Det vil medføre en kortere uddannelsestid, en beredskabsstyrke, der i hovedsagen kan fortsætte i produktionens tjeneste, fortsætte sin uddannelse og blive i hjemegnen. Selve standsningen af kasernebyggeriet, der koster hundreder af millioner kroner, vil give besparelser rent økonomisk samt muliggøre en udvidelse af boligbyggeriet, hvilket er vigtigt for den indre frontsskyld.

Retsforbundets forslag blev ikke færdigbehandlet i udvalget, men efter en overenskomst mellem partierne vil det blive genfremsat og viderebehandlet, og vi indbyder ministeriet og tinget til et sagligt samarbejde om dette vigtige forslag.

Den højtærede finansminister har med den nuværende finanslov sat Danmarksrekord med hensyn til skatter, og da skattesatserne oven i købet for en gangs skyld ikke er forhøjet, bør dette på en måde anerkendes, men da udgifterne samtidig stadig stiger, må den højtærede finansminister dække dem ved lån eller ved at ride på veksler på fremtiden.

Flere skatter kan ikke redde Danmark, regeringen eller finansministeren. Højere gæld, større prioriteter, tungere told vil kun gøre ondt værre. Det, vi trænger til, er et andet skattesystem, et retfærdigt skattesystem ved at give staten andre indtægter. Gennem en inddragelse af det, som samfundet selv har skabt; grundrenten, vil man kunne sanere Danmarks truede og skamskændede økonomi. Derfor vil retsforbundet i de år, der kommer, komme til at stå både på en central og en fremskudt plads i dansk politik.

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. Viggo Starckes sidste bemærkning være sagt i al beskedenhed.

I statsministerens såkaldte trontale er der et afsnit, der er formet som en art politisk konklusion, hvori statsministeren siger — jeg beder om den højtærede formands tilladelse til dette og nogle andre citater —:

„De mål, regeringen sigter imod i den kommende rigsdagssamling, er således: gennemførelsen af en ny grundlov, forbedringen af en samlet skattereform og videreførelsen af en økonomisk politik, der kan øge Danmarks produktion og eksportmuligheder og derved sikre den danske befolkning høj og varig beskæftigelse.“

Det forekommer mig, at disse afsluttende sætninger i statsministerens tale er ganske karakteristiske for regeringens synspunkter, politik og for den måde, hvorpå man vil forsøge at få denne politik til at glide uden for store modsigelser i befolkningen. Der tales om, at regeringen vil videreføre en økonomisk politik, der kan have de og de gunstige resultater. Ja, men sandheden er jo, at regeringens hidtidige økonomiske politik, som den har arvet fra socialdemokratiet, og som den altså vil videreføre, netop ikke har øget Danmarks produktion eller sikret den danske befolkning høj og varig beskæftigelse, men har haft modsatte virkninger i form af nedadgående produktion og i form af lavere beskæftigelse og dårligere sociale forhold.

Sandheden er altså, at regeringen vil videreføre sin hidtidige politik, som aldeles ikke har haft og aldeles ikke har de gunstige virkninger, man i disse slutningsbemærkninger påstår den har, men som har ganske andre virkninger, som størsteparten af befolkningen kender på sin nøgne krop,